

РЕШЕНИЕ

№ 1688

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10298** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, представлявано от управителя Й. П., чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-411/19.10.2022 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл. 414, ал. 3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020 – 2022 г. (Н. 2020-2022 г.), на жалбоподателя са наложени 22 броя санкции – „финансова неустойка“, в общ размер на 11 000 лева.

Наведените основания за незаконосъобразност са за нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Изяснява се, че при издаването на процесната заповед за налагане на санкции, административнонаказващият орган не е съобразил изцяло фактическата обстановка, вследствие на което е издал процесната заповед в нарушение на закона. Посочено е, че лечебното заведение е подало възражение срещу съставения протокол от проверката в срок, като същото е пратено чрез Български пощи до компетентния орган. Смята се, че възражението е подадено в срок в клон на Български пощи, вследствие на което е съставен и подпечатан приемо-предавателен протокол, от което е видно, че същото е подадено на 15.09.2022 г. Твърди се, че съгласно подписан договор между УМБАЛ „Софиямед“ ООД и Български пощи, преди да се изпрати писмо в пощата веднага между страните се подписва този

протокол. Предвид изложеното и във връзка с чл. 62 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), оспорващият смята, че съответният срок не е пропуснат, а административнонаказващият орган необосновано и незаконосъобразно не е разгледал подаденото възражение, което се явява самостоятелно и достатъчно основание процесната заповед за налагане на санкции да бъде отменена. По отношение на КП № 25, жалбоподателят сочи, че заплащането на индивидуален ангио сет се прави от пациента, като същият изявява съгласие да го ползва. Ако даден пациент не желае да плаща този консуматив, на същия му се поставят съответно другите консумативи, които се покриват от касата. Оспорващият смята, че заплащането на съответния медицински консуматив не представлява нарушение и не е в разрез с действащото нормативно законодателство. Твърди, че на пациентите е осигурена договорената медицинска помощ по вид, обем и качество, изпълнени съобразно правилата на добрата медицинска практика. Осигурена е непрекъснатост на болничната помощ и грижите, както и координация между специалистите, които ги осъществяват. Допълва се, че при издаването на процесната заповед административнонаказващият орган в лицето на директора на НЗОК не е взел предвид разпоредбата на чл. 413 от Н. 2020-2022 г., където се сочат критериите, по които се определя видът, включително размерът на санкцията, по които трябва да са налице изрични мотиви в санкционния административен акт. Неизлагането на мотиви, дори когато административният орган е овластен да реши въпроса по собствена преценка, е основание за отмяна на акта. Оспорващият смята, че административнонаказващият орган не е разгледал и обсъдил в цялост решението на арбитражната комисия, както и не е изложил собствени мотиви, защо не възприема крайния извод за липсата на извършените нарушения, което е и самостоятелно и достатъчно основание и се явява съществен порок и води до отмяна на издадения индивидуален административен акт. Моли се за отмяна изцяло на оспорената заповед. Претендират се направените в хода на производството разноски.

В проведено по делото съдебно заседание, жалбоподателят, редово уведомен, не се представлява.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. Й., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли процесната заповед да бъде потвърдена. Представя писмени бележки.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят от фактическа страна, че жалбоподателят има сключен Договор с НЗОК № 22-3981/27.02.2020 г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки и/или извършване на амбулаторни процедури и/или извършване на клинични процедури.

Със Заповед № РД-25-494/19.08.2022 г. на управителя на НЗОК, издадена на основание чл. 72, ал. 2, ал. 5 и ал. 6 ЗЗО и чл. 9, ал.1 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО във връзка с гл. 20 и 21 на Н. за МД за 2020-2022 г., е наредено да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задача: „Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Н. за медицинските дейности за 2020 – 2022 г.“ Определени са две длъжностни лица от НЗОК, които да извършат проверката, едното от които е лекар. За резултатите от проверката е съставен Протокол № РД-25-494-1/01.09.2022 г., връчен

на жалбоподателя чрез ССЕВ на 08.09.2022 г. В същия протокол са обективирани констатации за нарушения на цитирания по-горе договор, както следва:

- за описаните в т. 1 – т. 18 от процесната заповед 3. се установяват идентични нарушения, а именно нарушение на разпоредбите на чл. 30, т. 5 от Н. за МД за 2020-2022 г., във връзка с чл. 27 от същия, чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето (ЗЗдр.), във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО. Нарушението се изразява в това, че всеки един от пациентите, приети в лечебното заведение по КП № 25 за Коронарна ангиография, е следвало да заплати на касата на лечебното заведение „Индивидуален ангио С.“ в размер на 36.50 лева. Счетено е, че лечебното заведение неправомерно е изисквало плащане/доплащане за медицински консуматив, включен в цената на клиничната пътека, тъй като в алгоритъмът на КП № 25 не са посочени медицински изделия и консумативи, които НЗОК не заплаща. Допълнено е, че „Индивидуален ангио С.“ е стерилен комплект, необходим за извършване на основната диагностична процедура - Коронарна ангиография и за изпълнение на диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 25.

- за описаните в т. 19, т. 20 и т. 21 от процесната заповед 3. се установяват идентични нарушения, а именно нарушение на разпоредбите на чл. 295, т. 6 от Н. за МД за 2020-2022 г., във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО. Нарушението се изразява в това, че в издадените на пациентите документи с резултати от проведени образни изследвания липсва положен подпис на лекар, с което да бъде удостоверено, че резултатът от образното изследване е интерпретиран от лекар специалист по образна диагностика.

- за описаното в т. 22 от процесната заповед 3. се установява нарушение на изискванията на чл. 24а, ал. 4 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, във връзка с чл. 27 от Н. за МД за 2020-2022 г., във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО. Нарушението се изразява в това, че на името на дете до 7 години е издадена фактура от дата 29.07.2022 г. за заплатена сума в размер на 30 лева за „Такса придружител на дете – допълнителни услуги в ДО“. Сумата е била изисквана от лечебното заведение, съгласно утвърден от директора ценоразпис. Констатирано е, че лечебното заведение е изисквало неправомерно и е получило такса за придружител на дете до 7 години.

Всички ИЗ, по които са констатирани нарушения, са приложени по делото.

По направените констатации е постъпило възражение, изх. № 407/15.09.2022 г. от жалбоподателя до управителя на НЗОК. Във възражението се излагат доводи за неправилен извод за допуснати нарушения, тъй като лечебното заведение е спазвало изцяло предвидените изисквания в Н. за МД за 2020-2022 г. Сочи се още, че на пациентите е осигурена договорената медицинска помощ по вид, обем и качество, изпълнени съобразно правилата на добра медицинска практика. С писмо, изх. № 35-00-1992/4 от 13.10.2022 г. Директорът на СЗОК е уведомил дружеството, че възражението им е било обсъдено на заседание на Арбитражната комисия по медицински дейности на СЗОК, проведено се на 11.10.2022 г., но същото не е било разгледано по същество. Възражението било подадено след изтичане на преклузивния срок, съгласно чл. 74, ал. 4 ЗЗО. Приложено към писмото е Протокол № 30 от заседание на Арбитражната комисия по медицински дейности, която е взела единодушно решение възражението срещу протокола да не се разглежда по същество на заседанието. По делото липсват доказателства за надлежното връчване на цитираното писмо и протокол на оспорващия.

В резултат на констатациите от проверката е издадена процесната заповед, в която подробно са описани същите нарушения. Предвид горното и на основание чл. 414, ал. 3 Н. за МД за 2020-2022 г. на жалбоподателя е наложена санкция – „финансова неустойка“ за всяко отделно нарушение по 500 лева или общо 11 000 лева. Посочени са мотиви за определяне размера на наложените санкции. Заповедта е получена от жалбоподателя на 24.10.2022 г., а жалбата срещу нея е подадена на 04.11.2022 г.

Като доказателства по делото са приложени още: Договор № ДР-848/21.09.2022 г. между УМБАЛ „Софиямед“ ООД и „Български пощи“ ЕАД за използване услугите на последното; Приемо-предавателен протокол за препоръчани писма от дата 15.09.2022 г.; Разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-378/04.07.2022 г.; Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на УМБАЛ „Софиямед“ ООД. При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 59, ал. 13 ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - управителят на НЗОК, съгласно чл. 59, ал. 13 ЗЗО. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа посочените в ал. 2 реквизити.

Същата, обаче, е издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила по чл. 75 и чл. 76 ЗЗО. В разпоредбите на чл. 74, ал. 3 и ал. 4 ЗЗО е заложено изискването при установяване на нарушение по чл. 73, ал. 1 съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2 да състави и подпише протокол, в който да бъдат описани установените факти. Екземпляр от протокола следва да бъде предоставен на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал. 3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал. 3. В случаите, когато лицето оспори констатациите на съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2, обективизирани в протокола съставен по реда на чл. 74, ал. 3 ЗЗО, се инициира вътрешно производство пред арбитражна комисия. Безспорно по делото се установява, че Протокол № РД-25-494-1/01.09.2022 г., обективиращ резултатите от извършена проверка е връчен на жалбоподателя чрез ССЕВ на 08.09.2022 г. Пред настоящата съдебна инстанция са представени доказателства - Приемо-предавателен протокол с пощенско клеймо, л. 17 по делото, от дата 15.09.2022 г., за препоръчани писма за изпращане на възражение срещу констатациите на проверилите дейността на УМБАЛ „Софиямед“ ООД длъжностни лице. Именно тази дата съдът приема за такава, на която е извършено изпращането по пощата на становище по чл. 74, ал. 4 ЗЗО. Липсва извършена проверка от системата за документооборот „А.“, от която да е видно точно кога е регистрирано в ЦУ на НЗОК така подаденото възражение, а директно директорът на НЗОК, а впоследствие и членовете на Арбитражната комисия по медицински дейности са приели, че възражението е подадено след изтичане на преклузивния срок, поради което не е и разглеждано по същество. Липсват доказателства дали жалбоподателят е бил запознат

своевременно за това тяхно решение, оборено чрез доказателства пред съда. Така допуснатото нарушение при определяне срока за подаване на възражение, изх. № 407/15.09.2022 г. е съществено и е довело до преодоляване на произнасянето по същество на Арбитражната комисия, която е помощен орган с експертни функции, чиято намеса в тези производства е от важно значение, както за издаване на индивидуалния административен акт, така и при преценка на неговата законосъобразност в съдебната фаза.

Предвид изложеното, жалбата се явява основателна и следва да се отмени оспорваната заповед. Въпреки че е издадена от компетентен орган и в изискуемата форма, оспорваната заповед е издадена при неспазване на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените и претендирани в производството разноски в размер на 50 лева държавна такса и 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, Заповед за налагане на санкции № РД-253С-411/19.10.2022 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса. ОСЪЖДА НЗОК да заплати в полза на УМБАЛ „Софиямед“ ООД сумата от 200 (двеста) лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: